

Sao mắt mẹ chưa vui?

Lykhách

Hơn bốn mươi năm hòa bình sao mắt mẹ chưa vui?
Mẹ có thấy quanh đây bày sâu bọ ẩn hiện mặt người?
Mảnh ruộng vườn của mẹ bây giờ thuộc về chủ mới
Mẹ khốn khổ lang thang khiêu kiện những ngày cuối kiếp người!

Quê nhà mẹ xưa ở nơi nào?
Con cái của mẹ giờ trôi dạt phương nao?
Đêm chong mắt mờ, cơ ro một góc tối công viên nhìn ra phố phường
nhiệt náo

Mẹ không biết đất nước mình đã hơn bốn mươi năm hòa bình sao?

Ừ, thì hỏi xưa mắt mẹ buồn đã đành
Hỏi mấy người vui trong cảnh huynh đệ tương tàn chiến tranh
Ngày xưa mẹ từng bao che thằng “còn có cái quần đùi cũng đánh!”
Mẹ đâu ngờ sau chiến thắng nó về hóa đảng Lưu manh?!

Hơn bốn mươi năm hòa bình sao chị còn ra đi
Ở Thái, ở Đài hay Singapore... chị định sẽ làm gì?
Làm thuê, ở đợ hay cưới thằng chồng ngoại già có tiền, xấu xí
Đất nước thanh bình sao chị vẫn cứ muốn thoát ly?

Chị thì vì mẹ cha già, chị thì vì chồng con
Bởi cơ cực quá nên chút danh giá cũng xuống cấp, hao mòn
Thúy Kiều chuộc cha chỉ tưởng chuyện "Tân-Thanh Trường-Đoạn"
Ai ngờ bây giờ hóa thành chuyện thật bi-hài của nước non!

Hơn bốn mươi năm hòa bình sao anh cũng muốn đi?
Trong nước cu li, ngoài nước cũng cam phận cu-li
Ôi những chàng trai của một dân tộc từng ngất trời hào khí
Hỏi cách mạng làm sao mà thế hệ này phải lưng cúi, chân quỳ?

Hơn bốn mươi năm hòa bình sao các anh các chị chưa vui?
Chỉ chôn hoành tráng ăn chơi sâu bọ sang sảng tiếng cười
Chỉ có loa đài lớn tiếng tuyên truyền bao năm không biết mỗi
Một chủ nghĩa điên rồ, một xác chết chẳng chôn được xem như cha
chung của bầy sâu bọ làm người!

Đất nước hòa bình sao em nhỏ chưa vui?
Mắt chưa đầy nỗi buồn như người lớn tuổi
Ngày nào đất nước này những người lớn chưa sám hối sửa đổi
Chắc tương lai em cũng mơ hồ như vận nước nổi trôi!

Đã hơn bốn mươi năm hòa bình tôi ao ước mẹ vui
Ao cá, vườn rau, nhà dừ nhỏ... cho mẹ vào ra thanh thản lúc cuối đời
Tôi muốn anh chị về lại quê nhà sum vầy mừng tủi

Tôi muốn em an tâm cấp sách chuẩn bị tuổi vào đời

Hơn bốn mươi năm hòa bình mà đất nước cứ thụt lùi
Bởi vẫn chưa thức tỉnh thoát ra Chủ-nghĩa-xã-hội
Dăm đũa sống hoành tráng nhỏ nhằng được ăn được nói
Bởi đa số thâm lặng nhục nhằn để sâu bọ ung dung làm người!

Sr:Vietcatholic